

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15Nt/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100479
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9523100479.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Michala Trubana v trestnej veci odsúdených W. K. a M. R., o ich návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2024 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku sa povoľuje obnova konania, ktoré sa vo veci odsúdených W. K., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom R. F.. XXX, okres R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice a M. R., nar. XX.XX.XXXX v Šali, trvale bytom D. D. XXXX/X, G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov skončilo právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.04.2023.

II. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku sa v rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022 a v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.04.2023 zrušuje výrok o trestoch prepadnutia majetku, ktoré boli podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona uložené odsúdeným W. K., nar. XX.XX.XXXX a M. R., nar. XX.XX.XXXX, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.04.2023 bol obžalovaný W. K. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), c), ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, účinného do 30.04.2022 v bode 1 a obžalovaný M. R. bol uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, účinného do 30.04.2022 v bode 3, na tom skutkovom základe, ako to je uvedené vo výrokovej časti predmetného rozsudku.

W. K. bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalej bol obžalovanému uložený trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad vo výmere tri roky spolu s uložením zákazu požívania omamných a psychotropných látok a narábania s nimi. Súčasne bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený vo výroku o vine, v celom výroku o treste, ochrannom dohľade, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, rozsudok Okresného súdu Galanta z 30.09.2020, sp. zn. 31T/166/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 11.02.2021, sp. zn. 6To/128/2020,

v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 07.07.2021, sp. zn. 31T/166/2018 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23.09.2021, sp. zn. 6To/58/2021.

M. R. bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej bol obžalovanému uložený trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Súčasne bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený vo výroku o vine, treste, ochrannom dohľade, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, rozsudok Okresného súdu Galanta z 11.12.2019, sp. zn. 2T/61/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28.04.2020, sp. zn. 3To/17/2020.

Odsúdení W. K. a M. R. podali prostredníctvom obhajcu dňa 27.12.2023 návrh na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 6T/17/2021. Návrh odôvodnili tým, že podľa nálezu Ústavného súdu SR

č. k. PL.ÚS 1/2021 zo dňa 27.9.2023 nie sú § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa § 91 ods. 1 zákona o ústavnom súde (zákon č. 314/2018 Z. z.) právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorých nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a platnosť za podmienok ustanovených v § 91 ods. 2 zákona o ústavnom súde (zákon č. 314/2018 Z. z.). Podľa § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde (zákon č. 314/2018 Z. z.) ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak. Odsúdení preto navrhli povoliť obnovu konania vo vyššie uvedenej trestnej veci a rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok č. k. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 To 4/2023 zo dňa 13.4.2023 vo výroku o treste prepadnutia majetku. Dňa 06.03.2024 doručil na tunajší súd odsúdený W. K. žiadosť o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody a doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania. V návrhu na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody uviedol, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.04.2023 mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Tento trest vykonáva odsúdený od 21.05.2018. Ak po rozhodnutí súdu príde k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Galanta 1T/97/2006 zo dňa 04.10.2006 resp. zo dňa 26.03.2018 a následne k započítaniu vykonaného trestu odňatia slobody, bude mať odsúdený trest odňatia slobody vykonaný.

V doplnení návrhu na obnovu konania uviedol odsúdený predovšetkým štyri podstatné skutočnosti označené ako: chybná obžaloba, absencia odôvodnenia neuloženia súhrnného trestu, porušenie zásady ne bis in idem a spáchanie ďalšieho čiastkového útoku. Vo vzťahu k skutočnosti označenej ako chybná obžaloba odsúdený uviedol, že už samotná obžaloba bola chybná, nakoľko v nej nebol popísaný a tým identifikovaný každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. V obžalobe nebol uvedený skutok z roku 2006, odsúdenie okresného súdu v Galante, sp. zn. 1T/97/2006, zo dňa 04.10.2006 a 26.03.2018 a to aj napriek tomu, že ide o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. K absencii odôvodnenia neuloženia súhrnného trestu odsúdený uviedol, že v obžalobe a ani v rozhodnutiach súdov nie je uvedené prečo nebolo možné uložiť súhrnný trest. Súd sa nevysporiadal s potrebou uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu Okresného súdu v Galante zo dňa 04.10.2006 a 26.03.2018, sp. zn. 1T/97/2016 a to aj napriek dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd svoje rozhodnutie nijako nevysvetlil a neodôvodnil. K ďalšej skutočnosti označenej ako porušenie zásady ne bis in idem odsúdený uviedol, že vo všetkých jeho odsúdeniach išlo o rovnaké drogy, na tých istých miestach, od rovnakého dodávateľa a v rovnakom časovom období. Vzhľadom na skutočnosť, že súd nezrušil rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/97/2016 a neuložil súhrnný trest, prišlo k porušeniu zásady ne bis in idem a teda bol odsúdený dvakrát za to isté, navyiac odsúdený poukázal na výpovede svedkov C. Q., a V. N.. K skutočnosti označenej ako spáchanie ďalšieho čiastkového útoku odsúdený uviedol, že skutok uvedený v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/97/2016, rovnako ako skutok uvedený v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/166/2018 zo dňa 07.07.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/58/2021 zo dňa 23.09.2021, je čiastkovým útokom toho istého pokračovacieho trestného činu, skutku uvedeného v rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5To/4/2023 zo dňa 13.04.2023.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica

sp. zn. 15Nt/4/2023 zo dňa 31.01.2024, právoplatným dňa 31.01.2024 bol v zmysle § 398 ods. 3 Trestného poriadku odsúdeným W. K. a M. R. odložený trest prepadnutia majetku, ktorý im bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.04.2023, a to do právoplatného skončenia konania o návrhu odsúdených na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 15Nt/4/2023.

Pokiaľ zákon ako jednu z podmienok obnovy konania ustanovuje, že rozsudok, ktorým bol uložený trest, musí nadobudnúť právoplatnosť, no zároveň nesmie byť vykonaný, podľa odsúdeného je aj táto podmienka splnená, pretože trest prepadnutia majetku uložený rozsudkami Špecializovaného trestného súdu Pezinok č. k. 6T/17/2021 zo dňa 25.11.2022 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 4/2023 zo dňa 13.4.2023 ešte vykonaný nebol. O tom svedčí aj skutočnosť, že podľa lustrácií v registri úpadcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky je zistiteľné, že proti menovaným odsúdeným sa v súčasnej dobe nevedie, resp. nezačalo konkurzné konanie.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 91 ods. 2 zákona o ústavnom súde orgán verejnej moci, ktorý má uviesť právny predpis do súladu podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze ústavného súdu. Ak do šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov nevedie právny predpis do súladu s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou, stráca právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, platnosť.

Podľa § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

V konaní o povolenie obnovy konania sa nepreskúmava zákonnosť a dôvodnosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné, než pôvodné, už právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Všeobecné súdy teda nemôžu iba prevziať nové skutočnosti alebo dôkazy bez toho, aby ich hodnotili vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré boli základom pôvodného rozhodnutia o vine a treste. Nie každá nová skutočnosť alebo dôkaz sú schopné vyvolať následky upravené v ustanovení § 394 Trestného poriadku, a práve preto musia byť nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme podrobené súdnemu preskúmaniu tak, ako to súdu prikazuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Špecializovaný trestný súd v konaní o povolenie obnovy konania skúmal, či odsúdení predložili také podklady, na základe ktorých vyšli najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie

o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na rozdiel od inštitútu dovolania, inštitút obnovy konania, ako mimoriadny opravný prostriedok, predstavuje zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, keďže umožňuje príslušnému orgánu verejnej moci znovu konať a rozhodovať vo veciach, ktoré už boli právoplatne rozsúdené. Obnova konania slúži predovšetkým na nápravu nesprávnych skutkových zistení na základe nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní použiť.

Predseda senátu určil termín verejného zasadnutia na deň 23.04.2024.

Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil s podstatným obsahom spisu Špecializovaného trestného súdu č. k. 6T/17/2021, najmä rozhodnutiami vo veci samej a argumentáciou odsúdených v podanom návrhu na povolenie obnovy konania, a rovnako tak aj so žiadosťou odsúdeného W. K. na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody a doplnením návrhu na obnovu konania menovaného odsúdeného.

Súd vo vzťahu k obsahu predloženého spisového materiálu prijal záver, že vo veci sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o povolení obnovy konania u odsúdených W. K. a M. R., pretože bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v ich prospech a vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 1/2021 zo dňa 27.9.2023 zverejnený 20.10.2023 v Zbierke zákonov) ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona stratili účinnosť, pričom platnosť strácajú za podmienok ustanovených v § 91 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Z obsahu predloženého spisového materiálu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 6T/17/2021 vyplýva, že výkon trestov prepadnutia majetku u oboch odsúdených doposiaľ nariadený nebol a teda nedošlo ani k ich vykonaniu.

Pred prístupím k samotnému rozhodnutiu bolo potrebné preskúmať, či boli splnené dve zásadné podmienky pre povolenie obnovy konania, a to, či vyššie citovaný nález Ústavného súdu o nesúlade ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s Ústavou Slovenskej republiky je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste a či právoplatne uložený trest prepadnutia majetku menovaným odsúdeným podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona už bol alebo nebol vykonaný.

V súvislosti s posudzovaním prvej podmienky súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, v zmysle ktorého skutočnosťou skôr neznámou je aj strata účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR. V posudzovanom prípade je takou skutočnosťou nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.09.2023 č. PL.ÚS-1/2021-164, publikovaný v Zbierke zákonov dňa 20.10.2023 pod č. 402/2023 Z. z., ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1, ods. 1, čl. 13, ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Preto vo vzťahu k menovaným odsúdeným je namieste prijať záver, že táto podmienka bola splnená, pretože menovaným odsúdeným bol právoplatne uložený trest prepadnutia majetku práve podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky týkajúcej sa skutočnosti, či právoplatne uložený trest prepadnutia majetku odsúdeným W. K. a M. R. podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona už bol alebo nebol vykonaný, súd konštatuje, že na základe prečítaných listinných dôkazov na neverejnom zasadnutí, ako aj z lustrácie v registri úpadcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky je zjavné, že konkurzné konanie vo vzťahu k menovaným odsúdeným doposiaľ začaté nebolo.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že je splnená aj druhá podmienka a to, že právoplatne uložený trest prepadnutia majetku odsúdeným W. K. a M. R. doposiaľ nebol vykonaný.

Nakoľko výrok o treste prepadnutia majetku je podľa súdu oddeliteľný od ostatných výrokov a v tejto časti bol návrh odsúdených dôvodný, súd rozhodol o zrušení výrokov o trestoch o prepadnutí majetku u menovaných odsúdených. Zrušenie výroku o celom treste súd považuje za nadbytočné, idúce mimo nálezu Ústavného súdu SR, ktorý označil výlučne trest prepadnutia majetku uložený podľa ustanovení podľa § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona za trest v rozpore s Ústavou SR. Iný postup, vo forme zrušenia celého výroku o treste iba s odôvodnením, že ako potom má s vecou naložiť súd konajúci vo veci po povolení obnovy konania, považuje súd za neprípustné rozširovanie následkov predmetného nálezu ÚS SR, pričom samotný nález je, ako je to už vyššie uvedené, sám osebe dôvodom na povolenie obnovy konania. Ak napríklad súd s odôvodnením, že je potrebné zrušiť celý výrok o treste, rozhoduje o povolení obnovy konania skončeného vyhlásením rozsudku po schválení dohody o vine a treste narazí na zákonné ustanovenie Trestného poriadku, podľa ktorého v takom prípade je potrebné vec vrátiť prokurátorovi, čo by znamenalo, že sice je tu čiastočný právoplatný rozsudok o vine, ale vec má byť vrátená do prípravného konania. Z uvedeného je zjavné, že v Trestnom poriadku sa nachádzajú medzery, ktoré nie je možné preklenúť tým, že sa nebude rešpektovať kogentné ustanovenie Trestného poriadku o postupe pri povolení obnovy konania v prípade dohody o vine a treste. Konanie o povolení

obnovy konania je návrhovým konaním a Trestný poriadok striktnie stanovuje, že sa obnova povolí v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Logický výklad, že dôvodom povolenia obnovy konania je nález ÚS znamená aj to, že v rámci právnej istoty nemôže dochádzať aj k rušeniu iných trestov, ktoré boli uložené na základe iných zákonných ustanovení, než na základe ktorých bol predmetný nález vyhlásený.

Pokiaľ ide o rozšírenie návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným W. K., súd dospel k záveru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by samy osebe, alebo so skutočnosťami skôr známymi viedli k inému rozhodnutiu o vine a treste a tým by odôvodňovali povolenie obnovy konania a následné zrušenie trestu. Obvineného námietky skôr plnia podstatu dovolacích dôvodov, nakoľko nimi napáda procesný postup súdu a nesprávne závery. Nakoľko súd rozhodol o povolení obnovy konania, o týchto návrhoch odsúdeného nerozhodoval samostatným výrokom.

Z uvedených dôvodov potom súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti výrokom o povolení obnovy konania a zrušení výroku o treste je prípustná sťažnosť. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia.